

[Tove Jørgensen]

yderligere har frempresset en række terrorhandlinger. Det skal ikke ses som undskyldning for disse handlinger, men det skal ses som en vurdering af, hvordan en optræning af de muligheder, man tager i brug for at modvirke terrorhandlinger, kan virke.

Jeg mener, vi skal passe på, at disse terrorhandlinger ikke misbruges til at indføre bestemmelser i lovgivningen, som går langt videre, end de konkrete handlinger berettiger til, for dermed vil vi opnå en optræning af terrorismen og ikke det modsatte.

Det konkrete forslag, der foreligger, betyder jo i realiteten, som det er blevet sagt af flere, en indførelse af standret. Vi kan ikke dele den tillid, der udtales til, at højesteret altid i en spændt situation – også en spændt politisk situation – ikke vil lade sig bruge, og vi kan ikke glemme, at danske borgere ikke mindst ved danske domstoles medvirken under den anden verdenskrig blev udleveret til en fremmed magt, og at det for mange betød, at de endte deres dage i tyske kz-lejre. Derfor kan vi ikke tillægge domstolene den myndighed over borgernes liv, som dette lovforslag indebærer.

Endvidere har det tidligere været bragt ind i debatten, at selv sindssyge personers handlinger vil kunne pådømmes som terroristhandlinger; også dette kan misbruges.

Endelig er vi modstandere af dødsstraf og har sammen med andre medlemmer af dette ting stillet forslag om, at dødsstraf skal afskaffes, også de steder, hvor den endnu findes i dansk lovgivning.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Før jeg fremsætter mine bemærkninger til det foreliggende lovforslag, vil jeg lige komme med nogle enkelte udtalelser, for at det, jeg siger senere, ikke skal blive misforstået.

Disse bemærkninger er: der findes ingen, overhovedet ingen, undskyldning for terrorisme, og jeg tager på den radikale gruppes vegne skarpt afstand fra enhver form for terrorisme.

Når jeg har sagt det, skal jeg vende mig til lovforslaget og om dette indlede med at sige, at vi under ingen omstændigheder kan støtte dette lovforslag om at indføre dødsstraf.

Jeg har det på samme måde som fru Nathalie Lind, der siger, at det er med stor modvilje, hun har gennemlæst bemærknin-

gerne til lovforslaget. Det er lykkedes at skrive disse bemærkninger på en sådan måde, at man i høj grad må føle afsky for de mennesker, der kan producere noget sådant. Det er lykkedes gennem udformningen af bemærkningerne at genere mennesker, der på en absolut rosværdig måde forsøger at gennemføre et demokrati, skønt de har et dårligt udgangspunkt. Hermed sigter jeg ikke mindst til indledningen af bemærkningerne, hvor man tillader sig at sige over for det, der sker i Vesttyskland, at når der står i grundloven, at man dér ikke har ret til at bruge dødsstraf, er det antagelig derfor, man ikke har henrettet mennesker i Tyskland. Hvad er det dog for en måde at argumentere på?

Hvis man fra forslagsstillernes side var gået til denne sag om terrorisme på en sådan måde, at man ønskede at få en løsning på det, måtte man have stillet sig det spørgsmål: hvordan virker dødsstraf? Som det allerede er sagt, er der jo mangfoldige undersøgelser, der viser, at dødsstraf ikke har den af forslagsstillerne ønskede virkning, nemlig at begrænse terroren, eventuelt helt fjerne den. Man har selv gentagne gange henvist til eksempler, hvor det ikke er lykkedes. Man har selv brugt eksemplet med frihedskampene i de besatte lande. Hvis man var gået til dette problem med alvor, ville man have spurgt, som det er antydnet heroppefra: er der nogen særlig baggrund for, at der opstår terroristbevægelser?

Nu har jeg stærkt bebrejdet forslagsstillerne, at de har sagt sådan om Tyskland, som de har gjort; når jeg har understreget dette igen, er det, fordi jeg mener, at den tyske præsident, Walter Scheel, var inde på nøjagtig dette problem om terrorisme, men han angreb det på en værdig, på en humanistisk måde. Han spurgte: har vi, vi, der er så stærke modstandere af terrorisme og dødsstraf, selv nogen skyld i, at nogle af vore unge mennesker i dag bliver terrorister? Han sagde: skulle vi have hørt bedre efter dem i 1960'erne, dengang man fra den tyske stats side brugte meget brutale metoder mod demonstranter? Det er jo det spørgsmål, man skulle have taget op; det er jo det spørgsmål, det hele drejer sig om. Man må give luft. Man må have et åbent samfund, så man kan diskutere alle sager frit og åbent; ellers risikerer man, at folk går over til terrorismen i misforstået iver. Men man afskaffer den be-